Для створення та функціонування хедж-фондів в Україні необхідна модифікація законодавства та нормативних документів. Хедж-фонди на світових ринках використовують інструменти інвестування, які з багатьох причин відсутні в Україні, тому важливим чинником є розвинення ринку деривативів та фондового ринку в цілому. Відсутність кваліфікованих фахівців та неготовність інвесторів до можливих високих ризиків, особливо в умовах кризи являється ще одною перепоною для створення та розвитку хедж-фондів в Україні.

Список використаної літератури

1. Юм К. Інвестиційні можливості та стратегії хедж-фондів [Електронний ресурс]: Україна фінансова. Інформаційно-аналітичний портал Українського агентства фінансового розвитку / К. Юм, І. Єльник. – Режим доступу: http://ufin.com.ua/analit_mat/rzp/181.htm. – Назва з екрана.
2. Кропельницька С. Хедж-фонди – альтернативна форма інвестування капіталу [Текст] / С.Кропельницька // Актуальні проблеми розвитку економіки регіону. – 2015. – № 4. – С. 43-50.
3. Про інститути спільного інвестування [Електронний ресурс]: Закон України від 05.07.2012, із змін., внес. згідно із Законами України: за станом на 09.12.2015. – Режим доступу: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5080-17. – Назва з екрана.

М. С. Шатковська
студ. ІІІ курсу
спеціальність «Облік і аудит»
Науковий керівник: ст. викл. Г. В. Буслаєва

ЕКОЛОГІЧНИЙ АУДИТ: СУТНІСТЬ, ЗАВДАННЯ ТА НЕОБХІДНІСТЬ ПРОВЕДЕННЯ В УКРАЇНІ

Для покращення екологічної ситуації в Україні необхідним є проведення екологічного аудиту. Підвищення ефективності екологічного аудиту можливе за умови зацікавленості керівництва та власників підприємства у проведенні аудиту, відповідальності фахівців при здійсненні аналізу всіх екологічних аспектів, а також узгодженості роботи аудиторів й спеціалістів підприємства [1, с. 67]. Дивлячись на досвід закордонних підприємств, можна побачити, що в останній час більшість споживачів та інвесторів дедалі частіше звертають увагу на екологічні аспекти діяльності цих підприємств. Підприємства, які в своїй практиці використовують екологічний аудит, вважаються більш конкурентоспроможними.

В Україні перші кроки до впровадження екологічного аудиту зроблено у 90-х рр. XX ст. Передумовою для запровадження екологічного аудиту стало ухвалення Програми технічної допомоги «Розвиток управління навколишнім природнім середовищем в Україні (район басейну р. Дніпро)» відповідно до Декларації про співробітництво між урядами України та Канади від 31.03.1994 р. [2, с. 173]. Важливим кроком у розвитку екологічного аудиту стало прийняття 01.01.1998 р. міжнародних стандартів ISO серії 14000 на рівні державних стандартів, що регулюють методологічні основи аудиту екологічної діяльності підприємств. У 2004 р. було прийнято Закон України «Про екологічний аудит», яким визначено основні юридичні та організаційні аспекти його здійснення. Даний Закон докорінним чином змінив відношення до відповідного виду діяльності.

Екологічний аудит в Україні проводиться з метою забезпечення додержання законодавства про охорону навколишнього природного середовища в процесі господарської та іншої діяльності.

Під екологічним аудитом прийнято розуміти документально оформлений системний незалежний процес оцінювання об'єкта екологічного аудиту, що включає збирання і об'єктивне оцінювання доказів для встановлення відповідності визначених видів діяльності, заходів, умов, системи екологічного управління та інформації з цих питань вимогам законодавства України про охорону навколишнього природного середовища та іншим критеріям екологічного аудиту [3, ст. 1].

Метою екологічного аудиту є розробка та впровадження корегувальних заходів для прийняття рішень щодо вдосконалення природоохоронної діяльності на різних рівнях управління: від рівня управління підприємства до рівня державної адміністрації.

Широке впровадження екологічного аудиту в вітчизняній практиці зумовлено в першу чергу основними двома причинами: екологічні показники стають дедалі більшим фактором конкурентної боротьби; все більше підсилюються адміністративні та господарські санкції за порушення вимог законодавства в області охорони навколишнього середовища та екологічних стандартів.

Основними завданнями екологічного аудиту є [3, ст. 8]:

– збір достовірної інформації про екологічні аспекти виробничої діяльності об'єкта екологічного аудиту та формування на її основі висновку екологічного аудиту;

– встановлення відповідності об'єктів екологічного аудиту вимогам законодавства про охорону навколишнього природного середовища та іншим критеріям екологічного аудиту;

– оцінка впливу діяльності об'єкта екологічного аудиту на стан навколишнього природного середовища;

– оцінка ефективності, повноти і обґрунтованості заходів, що вживаються для охорони навколишнього природного середовища на об'єкті екологічного аудиту.

Екологічний аудит в Україні може проводитись щодо підприємств, установ та організацій, їх філій та представництв чи об'єднань, окремих виробництв, або щодо окремих видів їх діяльності на підставі договору між замовником та виконавцем.

У міжнародній практиці проведення екологічного аудиту доречно виділити наступні особливості: підтримка екологічного аудиту та реагування на його результати з боку керівництва підприємств, галузі, спеціально уповноважених органів управління навколишнім середовищем; незалежність функцій екологічного аудиту щодо перевірки діяльності у загальній та екологічній системах управління; незалежність висновків екологічного аудиту; наявність процедур проведення аудиту, що гарантують його якість і конфіденційність тощо.

Процеси інтеграції, що відбуваються в Україні, а також зацікавленість у фінансовому інвестуванні різних проектів закордонними інвесторами, вимагає застосування в Україні прийнятих в міжнародній практиці процедур екологічного аудиту.

Список використаної літератури

1. Голяш І.Д. Проблеми організації екологічного аудиту в Україні [Текст] / І.Д.Голяш, С.Р.Романів, Л.А. Будник // Економіка та держава. – 2014. – № 6. – С. 65-67.
2. Бондар Ю.А. Впровадження екологічного аудиту в Україні [Текст] / Ю.А. Бондар // Економічний вісник Донбасу. – 2013. – № 2 (32). – С. 172-175.
3. Про екологічний аудит [Електронний ресурс]: Закон України від 24.06.2004. – Режим доступу: http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1862-15. – Назва з екрана.